

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15Csp/167/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116223861
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8116223861.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Annou Vargovou v právnej veci žalobcu: H. P., F.. XX.X.XXXX, T. H., E. XX, právne zastúpenej: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Svidník, Sov. hrdinov 163/66, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516 so sídlom Bratislava, Pribinova 25, v konaní o primerané finančné zadostučinenie vo výške 403,52 Eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 403,52 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, výška ktorých bude vyčíslená v rozhodnutí po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobou došlou súdu dňa 25.11.2016 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 403,52 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a na náhradu trov konania. V odôvodnení žaloby poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 12C/7/2014 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, v ktorom konaní bol žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný. V súlade s ust. § 3 ods. 5, 3. veta zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa si žalobca uplatňuje primerané finančné zadostučinenie od porušiteľa jeho práv v žalovanej sume.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom súdu 6.2.2017 uviedol, že žalobu nepovažuje za dôvodnú, navrhuje ju v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaný vyslovil presvedčenie, že žalobca si ako spotrebiteľ neuplatňoval v súdnom konaní porušenie svojich práv alebo povinností a rozhodnutie Okresného súdu Prešov v konaní 12C/7/2014 nezakladá zákonný dôvod uplatňovania primeraného finančného zadostučinenia. Na strane žalobcu nevznikla a ani nemohla vzniknúť žiadna ťažko napravitelná majetková, resp. nemajetková ujma alebo škoda.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, rozsudkom OS Prešov č.k. 12C/7/2014-93, rozsudkom KS Prešov č.k. 20Co/87/2015-138, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil:

4. Žalobca si v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 12C/7/2014 uplatnil nárok na vydanie rozhodnutia, ktorým súd určí, že poplatok 215,75 Eur za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splátok maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a súčasne sa domáhal uloženia povinnosti uložiť žalovanému zaplatiť mu sumu 805,37 Eur. Žalobca žalobu odôvodnil poskytnutím úveru vo výške 1.500,- Eur za zmluvne dohodnutých podmienok, pričom celková výška úveru predstavovala 3.375,54 Eur, z ktorej si žalovaný okamžite započítal poplatok 215,75 Eur, čo

predstavuje až 14,3 % z úveru, čo pri úroku 70,01 % predstavuje neprijateľné plnenie. Okresný súd rozhodol takto:

„Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve č. 830039898 o revolvingovom úvere v článku 8.1 zo dňa 15.7.2011, podľa ktorej predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingovo poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom (ďalej ako úver/revolving) a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu:

a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eur, b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý, odplatu je veriteľ na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas a veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody o poskytnutí služby, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia 403,52 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania 412,97 eur na účet jeho právneho zástupcu, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

Okresný súd v odôvodnení uviedol, že:

„Podľa názoru súdu zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uvedený nedostatok spôsobuje následok vyplývajúci z § 11 ods. 1 citovaného zákona spočívajúci v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pri úverovej zmluve, ktorá je predmetom tohto sporu bol dohodnutý úrok 70,01 %, pričom z internetovej stránky NBS súd zistil, že pri spotrebiteľských úveroch v júli 2011 s dobou splatnosti od 1 až do 5 rokov, bola priemerná úroková sadzba 15,17 % ročne, teda takmer päťnásobný nižšia, ako v spornej zmluve. Nepochybne ide o úžernický úrok, ktorý je potrebné považovať za neplatný. V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove 3Co 151/2013 zo dňa 25.9.2013, ktorý konštatoval, že vzhľadom na vyššiu mieru rizika pri poskytovaní úveru nebankovými subjektmi sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100 % oproti priemeru bánk. Podobnému záveru dospel Krajský súd v Prešove aj v rozsudku 16Co 71/2011 zo dňa 8.12.2011, ktorý zdôraznil, že je neakceptovateľné porovnávať ceny úveru so subjektmi, ktoré ich dojednávajú v spoločensky nežiaducom rozsahu. Nepochybne teda dohoda o úrokoch z predmetnej úverovej zmluve je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca má preto žalovanému vrátiť len to, čo od neho reálne dostal, teda sumu ktorá nebola premlčaná vo výške 403,52 eur a to výpočtom splátok ktoré boli uhradené od 19.1.2012, nakoľko žaloba bola podaná dňa 14.1.2014, teda splátky uhradené 2 roky spätne od podania žaloby spolu v sume 1.687,77 eur - suma, ktorú žalobca dostal od žalovaného 1.284,25 eur = 403,52 eur, keďže na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, podľa ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka v tejto výške a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol vzhľadom na námietku premlčania. K neprijateľnej zmluvnej podmienke uvedenej v bode 8.1 zmluvy je potrebné zdôrazniť, že bez akýchkoľvek pochybnosti ide o spotrebiteľskú zmluvu. Podľa názoru súdu ide o hrubú nerovnováhu práva a povinnosti účastníkov spornej dohody v neprospech spotrebiteľa. Nie je možné vylúčiť súdnu kontrolu z tejto zmluvnej podmienky s tým, že sa týka ceny. Súd posudzoval nie cenu - výšku ale obsah tejto dohody, ktorá spočíva v tom, že spotrebiteľ nemá platiť za niečo, čomu nie je dodané. Celá dohoda sa teda posudzuje komplexne, teda nielen výška stanoveného poplatku, ktorý však nepochybne vzhľadom na to, že predstavuje 14 % poskytnutého úveru len potvrdzuje záver o neprijateľnosti celej tejto zmluvnej podmienky. Zo súdnej kontroly môže byť vylúčená dohoda, ak by bola individuálne dojednaná. Tento názor je však spochybnený už tým, že ide o formulárovú dohodu. Navyše z výpovede žalobcu, ktorej súd nemal dôvod neveriť, pretože je tiež dôkazným prostriedkom, nepochybne vyplýva, že v čase, keď ju žalobca podpisoval, žiadna suma poplatku v nej uvedená nebola. Táto skutočnosť logicky vyplýva z faktu, že v čase podpisovania formulára o zmluve žalobcom a nevedel v akej výške bude úver schválený. Sporný poplatok nepredstavuje celé čísla, nepochybne ide o určité percento z poskytnutého úveru, tak, že poplatok musel byť do zmluvy dopísaný až po schválení úveru, a teda rozhodne nemohol byť odsúhlasený žalobcom. Súd preto dospel k záveru, že sporná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. Súd zdôrazňuje, že platí prezumpcia práve o tom,

že neprijateľná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, ako to vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 3 OZ. Dôkazné bremeno o opaku je na žalovanom, ktorý však toto dôkazné bremeno neunesol. Súd preto považoval za dôvodné vyhovieť v tejto časti žalobe.“

5. Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 20Co/87/2015-138 potvrdil rozsudok prvoinštančného súdu s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a rozhodol o náhrade trov konania.

6. Žalobca vo výpovedi uviedol, že žalovaný sa správal neadekvátne, už keď bola podaná žaloba v konaní 12C ho kontaktoval zástupca žalovaného, ako aj jeho zamestnávateľa ešte 31.3.2015 s tým, že neplatí pôžičky, navštívil jeho matku, ktoré správanie je neakceptovateľné. Úver poskytnutý žalovaným žalobca uhradil aj preplatil, preto žalovaný nemal dôvod na žalobcovi nič vymáhať. Ujmu spôsobenú žalovaným žalobcovi žalobca vidí v správaní žalovaného, ktorý ho obťažoval, správal sa spôsobom, čo psychicky trápilo manželku a dotýkalo sa aj žalobcu, chodil kontaktovať susedov, matku žalobcu, ktorým hovoril, že žalobca je neplatič.

7. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. ochrane spotrebiteľa, Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

8. V spotrebiteľských vzťahoch určité povinnosti vznikajú aj dodávateľom. V prípade porušenia povinnosti, okrem iného upravených aj v ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa má právo spotrebiteľ v prípade úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti v súlade s týmto zákonom právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. V predmetnej veci bol žalobca nepochybne úspešný v uplatnení práva a povinnosti súdnou cestou v konaní 12C/7/2014, keď súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve č. XXXXXXXXX zo dňa 15.7.2011 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným v čl. 8.1 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a tiež zaviazal žalovaného totožného ako v tomto konaní na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 403,52 Eur. Je preto zrejmé, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu spočívajúcu v nezákonnom preplatení pôžičky, a teda k strate finančných prostriedkov, tiež k poškodzovaniu dobrého mena a povesti s poukázaním na vyjadrenie žalobcu, keď zo strany žalovaného prostredníctvom ním splnomocnených osôb dochádzalo k neprípustnému obťažovaniu osôb blízkych žalobcovi, ale aj osôb z okolia žalobcu tvrdením, že žalobca je neplatič, čo v danom prípade rozhodne nebola pravdivá skutočnosť. Z uvedeného dôvodu súd považoval žalobu v celom rozsahu za dôvodnú a vyhovel jej v súlade s výrokovou časťou rozsudku.

9. Podľa § 251 C.s.p., trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

10. Podľa § 255 ods. 1,2 C.s.p.,

(1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

11. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p.,

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu, keď plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %, výška ktorých bude vyčíslená v samostatnom rozhodnutí po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v dvoch rovnopisoch do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p.) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.